

αὐτὴ ἡ ζήλευτὴ τελειότητα, νοημάτων, ρυθμοῦ, ἁρμονίας, καὶ μουσικῆς κρατιέται ἀδιάπτωτα σὲ ὅλο τὸ ποίημα.

Κι ἀπὸ ἄλλα του ποιήματα φαίνεται ἀκόμα ἡ πνευματοποίηση τῶν φυσιολατρικῶν στοιχείων καὶ πρέπει νὰ συνεχίσω τὴν ὁμιλία μου. Ὅμως ἡ ὥρα μου τέλειωσε καὶ τὸ πρόγραμμά μου. Ὅφειλω ν' ἀποχωρήσω ζητώντας καὶ πάλι ἐπιείκεια. Ἡ τόλμη μου δὲ θὰ δικαιολογότανε μόνο ἀπὸ τὴν ἀφορμὴ τῆς πενηνταετηρίδας του. Ἀπὸ τὰ μικρὰ χρόνια μου ἀπόβλεπα στὸν ποιητὴ ὅπως σὲ Θεό, καὶ στὴ φτωχὴ μου κάμαρα στὶς νύχτες τῶν ἀγρυπνιῶν μου, σὰ νὰ ἱερουργοῦσα σὲ θυσιαστήριο ἀπολαβαίνοντας τῶν ὑψηλῶν νοημάτων του. Ἄς μὲ δικαιώσει λοιπὸν στὴν κρίση σας, ὁ πόθος κ' ἡ ἀγνή μου πρόθεση νὰ μιλήσω μαζί σας γιὰ τὴ σεβαστὴ μορφὴ του καὶ γιὰ τὰγαπημένα μας θέματα.

ΓΛΑΥΚΟΣ ΑΛΙΘΕΡΣΗΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ "ΚΡΗΝΗ"

Ο ΠΟΙΗΤΗΣ

ΣΤΟΝ ΚΩΣΤΗ ΠΑΛΑΜΑ

*Σὰν ἀητὸς ἀπλώνεις τὰ φτερά σου
κ' ὑψώνεσαι στοὺς Ὀλύμπους τοῦ Ὠραίου.
σύγνεφα καὶ βροντὲς ὁλόγυρά σου,
μ' ἀδιάφορος στοὺς νόμους τοῦ Μοιραίου*

*περνᾷς· ὁ αἰώνιος ἥλιος ἡ χαρὰ σου!
Μὲ τὴν ἀγνή λαλιὰ τοῦ Ναζωραίου
προσφέρεις στὴν Ἀγάπῃ τὰ ὄνειρά σου,
μελλοντικὴ θεὰ παγκόσμιον Ἡραίου.*

*Ἀνήμποροι νὰ ἰδοῦν τὸ πέταμά σου
κοντόφωτοι, μικρόψυχοι καὶ νάνοι·
κι ὅμως τὸ μεγαλόπνοο κήρυγμά σου*

*τόσο μακρὸνὰ δυναμωμένο φτάνει,
πὺρ θάβρῃ συνειδήσεις νὰ ξυπνήσῃ
σὲ κάποια ἀνατολή, σὲ κάποια δύση.*

Κ. Ν. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ